

OKROŽNO SODIŠČE V CELJU

Prešernova ulica 22

3000 CELJE

Datum: 12. 11. 2025

Opr. št. ___ / ___

TOŽEČA STRANKA:

CyberFare d.o.o., Ilešičeva ulica 9, 10000 Zagreb,
matična številka: 1721252405, davčna številka:
19120910, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška
pisarna Skupina 6, Mladinska ulica 9, 2000 Maribor

Skupina 6

TOŽENA STRANKA:

Svarog Artillery Systems d.o.o., Pitamicev nasip 2,
3000 Celje, matična številka: 6382048372, davčna
številka: 68093456

TOŽBA

na razvezo prodajne pogodbe

- 2x s prilogami
- Pooblastilo za zastopanje
- Sodna taksa plačana po pozivu sodišča

I. DEJANSKO STANJE

Cyberfare d.o.o. (v nadaljevanju: tožeča stranka) je tehnološko podjetje s sedežem v Zagrebu, specializirano za razvoj in proizvodnjo naprednih elektronskih komponent za obrambno industrijo, kot so sistemi za komunikacijo, navigacijo in aktivno zaščito oklepnih vozil. Ključne sestavne dele, kot so mikročipi in vezja, dobavlja iz Tajvana. Tožeča stranka je dne 28. 1. 2024 sklenila prodajno pogodbo s podjetjem Svarog Systems d.o.o. (v nadaljevanju: tožena stranka) s sedežem v Celju, ki je specializirano za proizvodnjo oklepnih vozil, predvsem tankov ter drugega vojaškega voznega parka. Tožena stranka je izvozno usmerjena in med drugim svoje tanke prodaja tudi kupcem na Bližnji vzhod, kar je razvidno iz javno dostopnih podatkov. Predmet prodajne pogodbe so kompleti aktivnih zaščitnih sistemov (APS) ActiveArmor 2.0 (v nadaljevanju: AA 2.0). Vrednost prodajne pogodbe znaša 20 milijonov EUR. V pogodbi je bilo dogovorjeno, da je tožeča stranka dolžna svojo obveznost izpolniti na sedežu tožene stranke. V pogodbi je bilo dogovorjeno, da bo dobava izvedena v štirih pošiljkah v enakomernih časovnih presledkih, pri čemer bo vsaka pošiljka vsebovala 20 kompletov APS sistemov AA 2.0 (skupno 80 kompletov APS sistemov). Rok dobave prve pošiljke je bil 1. 5. 2024, nadaljnje dobave pa naj se izvedejo »v presledkih po šest mesecev od prve dobave.« Tožena stranka se je zavezala opraviti plačilo po obrokih, vsaj 2 meseca pred vsakokratno dobavo. Tožena stranka je plačila opravila 1. 3. 2024, 1. 9. 2024 in 1. 3. 2025. Pogodba vsebuje klavzulo o nadgradnji sistema, ki določa obveznost tožeče stranke, da dobavi najnovejšo verzijo AA 2.0, v kolikor bo podjetje v času trajanja pogodbe razvilo nadgradnjo sistema AA 2.0. Plačilo za nadgradnjo ni predvideno. Tožeča stranka je prvo pošiljko 20 kompletov AA 2.0 dobavila 1. 7. 2024, pri čemer je tožena stranka na zamudo pristala. Tožeča stranka je v obdobju avgust – december 2024 predstavila AA 2.1 in AA 2.2, ki predstavljata software nadgradnjo obstoječih hardware komponent APS sistema. Drugo dobavo 20 sistemov AA 2.2 je tožeča stranka opravila 1. 1. 2025, pri čemer tudi pri drugi dobavi tožena stranka datumu ni oporekala. Tožeča stranka je v sredini januarja 2025 razvila novo generacijo AA 3.0, ki ne predstavlja nadgradnje sistema (AA 2.2), temveč gre za nov hardware produkt.

Dne 4. 1. 2025 je predsednik Tajvana na novinarski konferenci predstavil predlog uvedbe 20% izvoznih carin na določene izdelke, med katerimi je izrecno navedel »opremo za vojskovanje.« Dne 5. 5. 2025 je Tajvan uvedel nov seznam izvoznih carin, pri čemer je nova carinska shema predvidevala 50% obremenitev novih kategorij, »elektronika in računalniške komponente«, ki niso bile omenjene v predhodnem predlogu. Tovrstno povišanje tožeči stranki znatno zvišuje proizvodne stroške. Tožeča stranka je dne 2. 5. 2025 s strani tožene stranke prejela elektronsko sporočilo, ki je vsebovalo opomin, da niso prejeli tretje pošiljke. Dne 10. 5. 2025 je tožeča stranka nasprotno obvestila o nastali situaciji nepredvidenega povišanja cen na mednarodnem trgu, kar otežuje dobavo tretje pošiljke. Tožena stranka je odgovorila, da ne pristaja na enostransko odlašanje dobave in pozvala tožečo stranko, da nemudoma dobavi 20 sistemov AA 3.0. Tožeča stranka je na to odgovorila, da dobave tretje pošiljke ni mogoče izvesti pod dogovorjenimi pogoji in bi jih bilo potrebno prilagoditi. Pri tem je tožeča stranka predlagala zvišanje cene tretje in četrte pošiljke za 30%, kar bi omogočalo kritje znatnega povišanja cene nabave ključnih komponent. Prav tako je tožeča stranka zavzela stališče, da AA 3.0 predstavlja nov produkt in ne nadgradnje sistema AA 2.2, kar izključuje njeno obveznost dobave le-tega. Dne 1. 6. 2025 je Vlada Republike Hrvaške sprejela sklep, s katerim je hrvaškemu podjetju prepovedala »sklepanje orožarskih poslov z državami Bližnjega vzhoda in prepoved izpolnjevanja že sklenjenih poslov,« »če bi ti pomenili izvoz orožja v te države.« Dne 5. 6. 2025 je tožeča stranka podala sporočilo javnosti, v katerem je navedla, da ne more realizirati preostanka pogodbe s toženo stranko zaradi vladnega odloka, ker je iz javno dostopnih virov razvidno, da bi to lahko pomenilo izvoz njihovih proizvodov v državo Bližnjega vzhoda.

Dokazi:

- Prodajna pogodba z dne 28. 1. 2024;
- Revija The New Taiwan Economist (izvod september in oktober 2023);
- Prepis novinarske konference tajvanskega predsednika z dne 4. 1. 2024;
- Predlog vladnega ukrepa 20% izvoznih carin za določene kategorije izdelkov z dne 4. 1. 2024;
- Nov seznam izvoznih carin z dne 5. 5. 2025;
- Elektronsko pismo Marka Bohinca Stjepanu Horvatu z dne 2. 5. 2025;

- Elektronsko pismo – odgovor Stjepana Horvata Marku Bohincu z dne 10. 5. 2025;
- Elektronsko pismo Marka Bohinca z dne 11. 5. 2025;
- Predlog CyberFare d.o.o. za prilagoditev prodajne pogodbe z dne 12. 5. 2025;
- Vladni sklep Republike Hrvaške o prepovedi orožarskih poslov z dne 1. 6. 2025;
- Izjava za javnost podjetja CyberFare d.o.o. glede nemožnosti realizacije preostanka pogodbe z dne 5. 6. 2025.

II. PROCESNOPRAVNA VPRAŠANJA

II.1 MEDNARODNA PRISTOJNOST

V danem primeru ima družba Svarog Artillery Systems d.o.o. kot tožena stranka sedež v Celju (Sloveniji), s čimer je podan čezmejni element.¹ Stranki se v pogodbi nista dogovorili o mednarodno pristojnem sodišču. Iz tega razloga mora slovensko sodišče najprej odločiti o svoji mednarodni pristojnosti, saj gre za procesno predpostavko določeno v prvem odstavku 18. člena Zakona o pravdnem postopku (ZPP)², po katerem mora sodišče med postopkom ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali je za spor pristojno.³ V mednarodnem zasebnem pravu za določanje mednarodne pristojnosti obstajajo različni pravni predpisi. Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku (ZMZPP)⁴ v 4. členu določa, da se ne uporablja za razmerja, ki so urejena v drugem zakonu ali mednarodni pogodbi. Prav tako se na podlagi 3. a člena Ustave Republike Slovenije (URS)⁵ prednostno uporabijo pravni predpisi EU, če so za njihovo uporabo izpolnjeni vsi pogoji. Začetek sodnega postopka pred slovenskimi sodišči bo primarno zahtevala temeljito presojo vpliva Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (Uredba 1215/2012 ali BU I bis)⁶ na mednarodno pristojnost slovenskega sodišča.

Za uporabo pravil o mednarodni pristojnosti v Uredbi 1215/2012 morajo biti izpolnjeni naslednji kriteriji. V skladu z materialnim kriterijem se Uredba 1215/2012 uporabi v civilnih in gospodarskih zadevah, kar je določeno v 1. členu le-te. Pri določanju, ali gre za civilno ali gospodarsko zadevo, ima ključno vlogo predmet spora.⁷ V zadevi *Baten* je Sodišče EU zavzelo stališče, da se je pri presoji civilne in gospodarske zadeve potrebno osredotočiti na pravila nacionalnega prava, ki so bila podlaga za vložitev tožbe. Materialni kriterij je v danem primeru izpolnjen, saj je podlaga za vložitev tožbe 112., 116. in 329. člen Obligacijskega zakonika (OZ)⁸ ter gre hkrati za gospodarsko pogodbo, saj je bila sklenjena med gospodarskimi subjekti.⁹ Tožbeni zahtevek je torej civilnopravne narave in izvira iz zasebnopravnega razmerja, saj nobena od strank v postopku ni oseba javnega prava niti ne deluje v okviru oblasti (*iure imperii*). To dejstvo je ključno za opredelitev civilne in gospodarske zadeve v smislu Uredbe 1215/2012. V skladu s časovnim kriterijem mora biti predlog podan 10. januarja 2015 ali po tem datumu (66. člen v povezavi s 81. členom Uredbe 1215/2012). Tudi ta kriterij je v danem primeru izpolnjen, saj je bil predlog podan 12. novembra 2025. Geografski kriterij zahteva, da je predlog podan pred sodiščem države članice EU. Predlog je podan pred slovenskim sodiščem in Republika Slovenija je članica EU od 1. maja 2004. Mednarodni element, ki je določen v 81. členu Pogodbe o delovanju EU

¹ Repas, 2018, str. 36.

² Zakon o pravdnem postopku (ZPP), Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – odl. US, 57/09 – odl. US, 12/10 – odl. US, 50/10 – odl. US, 107/10 – odl. US, 75/12 – odl. US, 40/13 – odl. US, 92/13 – odl. US, 10/14 – odl. US, 48/15 – odl. US, 6/17 – odl. US, 10/17, 16/19 – ZNP-1, 70/19 – odl. US, 1/22 – odl. US, 3/22 – ZDeb in 92/24 – odl. US.

³ Ude, 2022, str. 82.

⁴ Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku (ZMZPP), Uradni list RS, št. 56/99, 45/08 – ZArbit in 31/21 – odl. US.

⁵ Ustava Republike Slovenije, Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a.

⁶ UL L 351, , pp. 1–32.

⁷ Zadeva C-190/89, Marc Rich & Co. AG proti Societa Italiana Impianti PA, ECLI:EU:C:1991:319.

⁸ Obligacijski zakonik (OZ), Uradni list RS, št. 97/07 – uradno prečiščeno besedilo, 64/16 – odl. US in 20/18 – OROZ631.

⁹ 2. odstavek 13. člena OZ: »Gospodarske pogodbe so pogodbe, ki jih sklepajo med seboj gospodarski subjekti.«

(PDEU)¹⁰, je v danem primeru izpolnjen, saj je, kot že navedeno, tožena stranka tuja pravna oseba (s sedežem v Celju). Uredba 1215/2012 v 67. do 73. členih ureja razmerja z drugimi pravnimi predpisi. Določeno je, da v kolikor obstajajo specialnejši predpisi EU, se uporabijo le-ti in ne Uredba 1215/2012. V našem primeru takšnega specialnejšega akta ni. Izpolnjen je tudi personalni kriterij, v zvezi s katerim se pristojnost sodišča določi po kraju, kjer se izpolnjuje karakteristična obveznost, ne glede na to, na katero obveznost se tožbeni zahtevek opira. V danem primeru gre za prodajno pogodbo, katere karakteristična obveznost je dobava blaga.¹¹ V zadevi *CarTrim*¹² je Sodišče EU odločilo, da ne gre za pogodbo o opravljanju storitev, saj tožena stranka, ki je blago naročila, ni prevzela obveznosti, da dobavi bistven del materiala potrebnega za izdelavo, torej gre v danem primeru za prodajo blaga. Vsi kriteriji so izpolnjeni, zato se za določitev pristojnosti uporabi Uredba 1215/2012 in je v konkretni zadevi pristojno slovensko sodišče, saj je v skladu s prvo alinejo točke (b) prvega odstavka 7. člena Uredbe 1215/2012 v primeru prodajne pogodbe pristojno sodišče države članice, kamor je bilo v skladu s pogodbo blago dostavljeno ali bi moralo biti dostavljeno. V zadevni pogodbi je bilo določeno, da mora tožeča stranka blago dostaviti na sedež tožene stranke v Celje in ga je tja tudi dostavljala.

II.2 MERODAJNO PRAVO

Tudi za pravila o določitvi merodajnega prava moramo upoštevati nacionalne in mednarodne predpise ter predpise EU. Na ravni Evropske unije se uporabijo kolizijska pravila vsebovana v Uredbi (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Uredba 593/2008 ali Rim I),¹³ če so za njihovo uporabo izpolnjeni vsi kriteriji.

Materialni kriterij omejuje obseg Uredbe 593/2008 na pogodbeno obligacijska razmerja v civilnih in gospodarskih zadevah, kar izhaja iz 1. člena le-te. Pojem pogodbene zadeve je Sodišče EU opredelilo v zadevi *Handte*;¹⁴ za pogodbeno zadevo gre takrat, ko ena stranka prostovoljno sprejme obveznost nasproti druge stranke. V danem primeru je kriterij izpolnjen. Nadalje mora biti izpolnjen časovni kriterij, v skladu s katerim se Uredba 593/2008 uporablja za pogodbeno razmerja, sklenjena po 17. decembru 2009. Kriterij je izpolnjen, saj je bila prodajna pogodba sklenjena 28. januarja 2024. Izpolnjen je tudi geografski kriterij, saj se Uredba 593/2008 uporablja v vseh državah članicah EU (razen Danske), med katerimi je tudi Republika Slovenija. Kriterij prisotnosti mednarodnega elementa je določen v 1. členu Uredbe 593/2008. Stranki sta iz različnih držav članic EU (tožeča stranka ima sedež v Zagrebu, tožena pa v Celju). Sledi še zadnji kriterij, ki je razmerje z drugimi pravnimi predpisi, ki vsebujejo kolizijska pravila in imajo prednost pred Uredbo 593/2008, kot je določeno v 23. do 26. členu. Za zadevni primer ni specialnejših predpisov. Vsi kriteriji so izpolnjeni, zato se uporabijo določbe Uredbe 593/2008 za določitev merodajnega prava.

Uredba 593/2008 v 3. členu določa svobodo izbiri prava, ki se uporabi. Gre za odraz načela avtonomije volje oziroma svobode pogodbenih strank, da same določijo merodajno pravo (*lex electa*).¹⁵ V danem primeru sta stranki v prodajno pogodbo vključili klavzulo o izbiri prava, s katero sta določili, da se za vse morebitne spore iz pogodbe uporablja »slovensko pogodbeno pravo, ob izključitvi določb slovenskega mednarodnega zasebnega prava in Dunajske konvencije«. ¹⁶ Izbira mora biti izrecno izražena ali jasno izhajati iz pogodbenih določil. Gre za subjektivno navezno okoliščino, ker sta merodajno pravo določili stranki sami.¹⁷ Vsled navedenega se v danem sporu uporabi slovensko pogodbeno pravo.

II.3 STVARNA PRISTOJNOST

Stvarna pristojnost je določena v 30. in 32. členu ZPP. Za razmejitev pristojnosti sta odločilna kriterija vrednost spornega predmeta (*competentia ratione valoris*) in pravni temelj spornega razmerja

¹⁰ UL C 202, 7.6.2016, pp. 1–388.

¹¹ Zadeva C-196/15, Granarolo SpA proti Ambrosi Emmi France SA, ECLI:EU:C:2016:559.

¹² Zadeva C-381/08, CarTrim GmbH proti KeySafety Systems Srl, ECLI:EU:C:2010:90.

¹³ UL L 177, 4.7.2008, pp. 6–16.

¹⁴ Zadeva C-26/91, Jakob Handte & Co. GmbH proti Traitements Mecano-chimiques des Surfaces SA, ECLI:EU:C:1992:268.

¹⁵ Repas, 2018, str. 414.

¹⁶ Glej stran 2 primera za reševanje (»Klavzula o pravu, ki se uporabi«).

¹⁷ Repas, 2018, str. 415.

(*competentia ratione causae*).¹⁸ Vrednost, ki razmejuje pristojnost okrajnih in okrožnih sodišč, je 20.000 EUR. V zadevnem primeru je vrednost spornega predmeta 10 milijonov EUR, saj gre za vrednost neizpolnjenega dela pogodbe s strani tožeče stranke, zato je za odločanje v konkretnem sporu pristojno Okrožno sodišče.

II.4 KRAJEVNA PRISTOJNOST

Ustava Republike Slovenije daje na podlagi 3. a člena prednost pravnim predpisom EU. V kolikor bi upoštevali pravila nacionalnega prava vsake države članice EU, bi lahko prišlo do različnih rešitev.¹⁹ V danem primeru se za določitev krajevne pristojnosti uporabi Uredba 1215/2012, za uporabo katere so izpolnjeni vsi kriterij.²⁰ Določba, ki opredeljuje, katero sodišče je mednarodno pristojno v konkretnem sporu, prav tako določa krajevno pristojnost, saj izrecno omenja pristojnost sodišča v **kraju**, in ne v državi. V skladu s prvo alinejo točke (b) prvega odstavka 7. člena Uredbe 1215/2012 je pristojno sodišče države članice v kraju, kamor je bilo v skladu s pogodbo blago dostavljeno ali bi moralo biti dostavljeno.²¹ V prodajni pogodbi je bilo določeno, da mora tožeča stranka blago dostaviti na sedež tožene stranke v Celje in ga je tja tudi dostavljala. Iz navedenega sledi, da je krajevno pristojno Okrožno sodišče v Celju.

II.5 EVENTUALNA KUMULACIJA

Eventualna kumulacija je urejena v 182. členu ZPP, ki v tretjem odstavku določa, da lahko dva ali več tožbenih zahtevkov, ki so v medsebojni zvezi, uveljavlja tožeča stranka z eno tožbo tudi tako, da naj sodišče ugotovi naslednjemu zahtevku, če spozna, da tisti zahtevek, ki ga uveljavlja pred njim, ni utemeljen.²² Tožbena zahtevka sta v medsebojni zvezi takrat, kadar izvirata iz iste dejanske in pravne podlage. Sodišče bo o podrednem zahtevku odločalo le v primeru, če primarni zahtevek ne bo utemeljen.²³ V zadevni tožbi je primarni zahtevek oblikovalni zahtevek na razvezo prodajne pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin po 112. členu OZ, podredni pa ugotovitveni zahtevek na ugotovitev neobstoja pravice tožene stranke zahtevati izpolnitev prodajne pogodbe zaradi nemožnosti izpolnitve tožeče stranke po 116. in 329. členu OZ.

II.6 PRAVNI INTERES ZA UGOTOVITVENO TOŽBO

Ugotovitveni zahtevek je podredni zahtevek, o katerem naj sodišče odloči, v kolikor bo primarnemu zahtevku ne bo ugodilo. Za uveljavljanje ugotovitvenega zahtevka je potrebno izkazati pravni interes. Pravni interes je posebna procesna predpostavka za dopustitev ugotovitvene tožbe, kar je določeno v drugem odstavku 181. člena ZPP. Tožeča stranka mora posebej izkazati pravni interes, da bo z ugotovitvijo (ne)obstoja pravice ali pravnega razmerja s tem pridobila pravno korist. Predpostavka pravnega interesa od tožeče stranke zahteva izkaz, da je njen pravni položaj ogrožen zaradi negotovosti glede določenega pravnega razmerja. Da je podan pravni interes, mora biti negotovost tožeče stranke, in s tem ogroženost njegovega pravnega položaja, posledica ravnanja tožene stranke. Korist, ki jo tožeča stranka pričakuje od ugotovitvene tožbe, mora biti pravna, torej se mora izražati v sferi njegovih pravic oziroma pravnih razmerij.²⁴

Tožeča stranka bi si s pravnomočno ugotovitveno sodbo zagotovila pravno varnost glede neobstoja obveznosti iz prodajne pogodbe ter preprečila, da bi tožena stranka s tožbo neupravičeno uveljavljala pravico do njene izpolnitve. Tožena stranka je v komunikaciji s tožečo stranko dejala, da si v primeru neizpolnitve pridržuje pravico do sodnega varstva, kar je tožečo stranko spravilo v negotovost glede neobstoja pravice zahtevati izpolnitev iz prodajne pogodbe. Za tožečo stranko obstaja realna ogroženost, da bo izpostavljena zahtevku, katerega ni dolžna izpolniti, saj je pravica zahtevati izpolnitev iz prodajne pogodbe prenehala zaradi nemožnosti izpolnitve tožeče stranke.

¹⁸ Ude, 2022, str. 147.

¹⁹ Zadeva C-30/20, RH proti AB Volvo in drugim, ECLI:EU:C:2021:604.

²⁰ Glej razdelek tožbe II.1.

²¹ Repas, 2018, str. 33.

²² Ude, 2022, str. 218 – 219.

²³ ECLI:SI:VSMB:2024:I.CP.963.2024.

²⁴ Galič, 2010, str. 142 - 164.

Dokazi:

- Kot doslej.

III. MATERIALNOPRAVNA VPRAŠANJA

III.1 a PREDPOSTAVKE SPREMENJENIH OKOLIŠČIN

Temeljno načelo pogodbenega prava je dolžnost izpolnjevati obveznosti, kot se glasijo (*pacta sunt servanda*).²⁵ Dolžnik mora nastalo obveznost izpolniti in v kolikor je ne izpolni, nastopijo pravne posledice neizpolnitve. Med nastankom obveznosti in njeno zapadlostjo se lahko spremenijo elementi, ki vplivajo na izpolnitev. S potekom časa lahko postane obveznost, ki jo je bilo ob sklenitvi lahko izpolniti, otežena in obremenjujoča. Obveznost je še zmeraj mogoče izpolniti, vendar z bistveno večjim naporom, kot je bilo pričakovati ob sklenitvi pogodbe, zato ni mogoče uporabiti pravnih posledic nemožnosti izpolnitve. Tak položaj se v slovenskem pravu imenuje institut spremenjenih okoliščin oziroma *clausula rebus sic stantibus*. Institut spremenjenih okoliščin in njegove pravne posledice ureja OZ v 112. do 115. členu. Pogodbena stranka, katere izpolnitev je otežena, lahko zahteva, da se pogodba razveže.²⁶ Institut spremenjenih okoliščin temelji na načelu ekvivalence, načelu vestnosti in poštenja ter načelu pravičnosti.²⁷

Razveza pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin je poseben institut, ki odstopa od splošnega načela, zato so predpostavke za njeno uveljavljanje strogo določene. Elementi se med seboj prepletajo in jih moramo upoštevati skupaj in povezano. Prva predpostavka se nanaša na učinek spremenjenih okoliščin. V prvem odstavku 112. člena OZ sta navedeni dve možnosti, ki sta določeni alternativno.²⁸ Izpolnitev je lahko otežena, če mora pogodbenik zanj nameniti več energije, dela ali časa, kot je predvidel ob sklenitvi pogodbe. To velja tudi v primeru, ko mora za izpolnitev nameniti bistveno več sredstev in s tem nastane nesorazmerje med obveznostmi pogodbenih strank. Izpolnjevanje pogoja se ne presoja glede na subjektivne lastnosti dolžnika, temveč objektivno, upoštevajoč okoliščine konkretnega primera.²⁹ Druga predpostavka se nanaša na nemožnost doseganja namena pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin. Gre za predpostavko, ki je povezana s kavzo³⁰ pogodbe. S pomočjo poslovne podlage moramo pri vsaki pogodbi ugotoviti, kaj je namen pogodbe, in šele potem lahko ugotovimo, ali je prišlo do izjalovitve pogodbenega namena. Neuresničitev pogodbenega namena se lahko izraža kot porušena ekvivalenca med dajatvijo in nasprotno dajatvijo, ali kot sprememba lastnosti ali vsebine ene od dajatve.³¹

Tretja predpostavka, ki je določena v prvem odstavku 112. člena OZ, se nanaša na vpliv spremenjenih okoliščin na pogodbo, kjer se prepletajo subjektivni in objektivni elementi, ki pa morajo biti izpolnjeni kumulativno.³² Zaradi spremenjenih okoliščin pogodba očitno ne ustreza več pričakovanjem pogodbenih strank. Gre za subjektivni element predpostavke, kjer lahko domnevamo, da pogodbena stranka ob sklenitvi ni pričakovala, da bo izpolnitev težavnejša, ali da z njo ne bo mogla doseči namena, zaradi katerega je sklenila pogodbo. Samo sklicevanje na spremenjene okoliščine kaže, da stranka ni več zadovoljna s pogodbo in želi njeno spremembo, ker ta ne ustreza njenim pričakovanjem. Drugi element predpostavke je objektivni element, kjer je potrebno opraviti presojo, ali otežena izpolnitev oziroma nedosežen namen pogodbe, ustvarjata tak položaj, da je po splošnem prepričanju pogodbo nepravilno ohraniti v veljavi takšno, kakršna je bila sklenjena. Pri tem uporabimo pravni standard splošnega prepričanja, kjer je najprej potrebno opraviti presojo, ali so okoliščine, ki so nastale po sklenitvi pogodbe res tako spremenjene, da pogodbe ni pravično ohraniti v takšni obliki.³³

²⁵ Drnovšek, 2025, str. 577.

²⁶ Juhart, 2009, str. 421 - 422.

²⁷ Drnovšek, 2025, str. 567.

²⁸ To pomeni, da je dovolj, da je izpolnjena ena ali druga predpostavka.

²⁹ Drnovšek, 2025, str. 578.

³⁰ Kavza je namen obveznosti, ki je strankama skupen in zaradi katerega skleneta pravni posel.

³¹ Juhart, 2009, str. 423.

³² To pomeni, da morata biti obe predpostavki hkrati.

³³ Juhart, 2009, str. 423 – 424.

Poleg pozitivnih vsebinskih predpostavk morata biti za uspešno uveljavljanje spremenjenih okoliščin izpolnjeni tudi negativni predpostavki, ki sta določeni v drugem in tretjem odstavku 112. člena OZ. Prva negativna predpostavka se nanaša na dolžnost skrbnega ravnanja. Stranka se na spremenjene okoliščine lahko sklicuje samo, če jih ni mogla upoštevati ob sklenitvi pogodbe in se jim tudi ni mogla izogniti ali odkloniti njihovih posledic. Predpostavka vsebuje dva elementa – dolžnost skrbnega ravnanja in ravnanje stranke o sklenitvi pogodbe. Stranke pri sklepanju poslov ne smejo biti brezbrizne, ampak morajo v pogodbeno vsebino vključiti tudi tveganje razvoja bodočih dogodkov. Dolžnost skrbnega ravnanja pa je v vsakem posameznem primeru pravni standard, katerega vsebina je odvisna od vseh okoliščin. Drugi element prve negativne predpostavke se nanaša na ravnanje stranke po sklenitvi pogodbe. Nekatere okoliščine lahko nastopijo hipoma in na njih ni mogoče vplivati ali se jim izogniti. Nekatere okoliščine pa lahko nastopajo postopoma in se je njihovim učinkom mogoče prilagoditi. Pri postopnem nastopu mora stranka ves čas ravnati z dolžno skrbnostjo in storiti vse, da se njihov vpliv omeji. Upoštevane so samo tiste spremenjene okoliščine, ki se jim stranka ne more izogniti ali odvrniti njihovim posledic. Druga negativna predpostavka se nanaša na to, da se tista stranka, ki je v zamudi s svojo izpolnitvijo, ne more sklicevati na spremenjene okoliščine, vendar temu sodna praksa ne sledi.³⁴ Stranka lahko zahteva razvezo pogodbe, če spremenjene okoliščine nastanejo po sklenitvi pogodbe in znotraj roka, določenega za izpolnitev pogodbene obveznosti. Ne glede na to pa lahko razvezo uveljavlja tudi po izteku roka za izpolnitev pogodbene obveznosti.³⁵ Uveljavljanje razveze pogodbe torej ni časovno omejeno, zahtevki niti ne zastara niti ne prekludira, saj zakon prekluzivnega roka ne določa.³⁶ Na institut se lahko sklicujemo tako v primeru naravnih nesreč kot človeških ravnanj (na primer vojna, embargo, **spremenbe predpisov** ipd.). Za uporabnost instituta v praksi je bistveno vprašanje trenutka nastanka učinkov razveze pogodbe. Zaradi narave zahtevka se pogodba razveže s pravnomočno sodno odločbo, kjer lahko razveza učinkuje *ex tunc* ali *ex nunc*. Trenutek učinkovanja je odvisen med drugim od narave pogodbenega razmerja, trenutka nastanka spremenjenih okoliščin, obvestila, vložitve tožbe, tožbenega zahtevka ipd. Če je obveznost trajna ali dalj trajajoča, razveza pogodbe praviloma učinkuje od določenega trenutka naprej (*ex nunc*). Glede na naravo instituta, bi morala razveza pogodbe praviloma učinkovati z dnem nastanka spremenjenih okoliščin, in ne šele z dnem pravnomočne sodne odločbe. Ker OZ ne določa trenutka učinkovanja razveze, je najustreznejše, da o tem odloči sodišče v vsakem primeru posebej.³⁷

V kolikor so izpolnjene vse predpostavke spremenjenih okoliščin, ima stranka, katere izpolnitev je otežena, pravico zahtevati razvezo pogodbe pred sodiščem. Če sodišče zahtevku ugodi, je pogodba razvezana in sta obe pogodbeni stranki prosti svojih obveznosti.

III.1 b O TEMELJU SPREMENJENIH OKOLIŠČIN TOŽEČE STRANKE (CARINE)

Stranki sta 28. 1. 2024 sklenili prodajno pogodbo za nakup in prodajo 80 kompletov aktivnih zaščitnih sistemov (APS) ActiveArmor 2.0 (AA 2.0). Vrednost celotne pogodbe je znašala 20 milijonov EUR. Tožeča stranka se je zavezala v dveh letih dobaviti dogovorjenih 80 kompletov APS sistemov, v štirih enakomerno ločenih in enako velikih pošiljkah (po 20 kompletov AA 2.0 na dobavo). Tožeča stranka je do 1. 1. 2025 svojo obveznost izpolnjevala, kot je bilo dogovorjeno in dostavila skupaj 40 kompletov AA 2.0 (AA 2.2) – prvi komplet 1. 7. 2024, drugi komplet 1. 1. 2025. Rok dobave tretje pošiljke AA 2.2 je bil 1. 7. 2025, vendar pa so 5. 5. 2025 nastopile za tožečo stranko spremenjene okoliščine, ki so otežile možnost izpolnitve v tolikšni meri, da ni mogoče doseči namena pogodbe oziroma pogodba ne ustreza več pričakovanjem tožeče stranke in bi jo bilo zato nepravilno ohraniti v veljavi takšno, kakršna je.

Glede na navedeno so v dejanskem primeru izpolnjene vse predpostavke, ki so določene v 112. členu OZ, da lahko tožeča stranka zahteva razvezo pogodbe. Zaradi nepričakovanega in nenadnega zvišanja carin za izvoz elektronskih delov iz Tajvana za 50 % so se stroški nabave ključnih komponent za izdelavo AA 2.2, tožeči stranki povečali, prav tako za 50%. To pomeni, da bi morala tožeča stranka za izpolnitev preostalega dela pogodbe nameniti bistveno več sredstev, kot je bilo prvotno predvideno. S

³⁴ Prav tam, str. 424 – 425.

³⁵ ECLI:SI:VSMB:2019:I.CPG.272.2019.

³⁶ ECLI:SI:VSRS:2008:II.IPS.1053.2008.

³⁷ Drnovšek, 2025, str. 582.

tem bi nastalo nesorazmerje med obveznostjo tožeče stranke in obveznostjo tožene stranke. Po uvedbi novih carinskih kategorij v Tajvanu 5. 5. 2025, so namreč proizvajalci mikročipov in vezij dvignili nabavne cene za 50%, kar bi pomenilo, da bi tožeča stranka sisteme AA 2.2 proizvajala z znatno izgubo. Zaradi neekvivalence med obveznostma strank in dejstvom, da bi tožeča stranka zaradi izpolnitve pogodbe mora trpeti znatno izgubo, zatrjujemo, da je nemogoče doseči namena pogodbe. Namen prodajne pogodbe za toženo stranko je pridobiti lastninsko pravico in posest na predmetu pogodbe - AA 2.2, namen tožeče stranke pa v zameno pridobiti primerno plačilo, ki je ekvivalentno vrednosti prenesenega predmeta. S tem, ko tožeča stranka ne bi prejela sorazmerne protidajatve oziroma primerne plačila, zanjo ne bi bil dosežen namen pogodbe. Še več, zaradi poslovanja z izgubo tožeča stranka za svoje delo, plačila sploh ne bi prejela. Ekvivalenca in smisel pogodbe bi bila še nadaljnjo porušena, če bi bila tožeča stranka dolžna toženi stranki dobaviti produkt AA 3.0, ki ga tožena stranka neupravičeno zahteva. V elektronskem sporočilu, ki ga je dne 11. 5. 2025 tožena stranka poslala tožeči stranki, je zahtevala takojšnjo izpolnitev obveznosti – »naj nemudoma izpolni svojo obveznost, torej dostavi 20 kompletov AA 3.0.«³⁸ Na tej točki tožeča stranka zavzema jasno stališče, da AA 3.0 predstavlja nov produkt in ne nadgradnje AA 2.2, saj gre za ločen hardware produkt, ki je bil v glavnem razvit z namenom uporabe na havbica in ne na tankih, ki jih proizvaja tožena stranka. Prav tako ostro nasprotujemo zahtevi za takojšnjo izpolnitev, saj tožena stranka nima pravica predčasno zahtevati izpolnitve, ker rok za izpolnitev obveznosti še ni zapadel. Zaradi konkretne določbe v prodajni pogodbi, kjer je zapisano, da je tožeča stranka dolžna vsako naslednjo izpolnitev izpolniti »v presledkih šest mesecev od prve dobave«³⁹, je rok izpolnitve naslednje obveznosti komaj 1. 7. 2025. V skladu z določbami 291. člena OZ, ima upnik pravico zahtevati predčasno izpolnitev, če mu dolжник ni dal obljubljenega zavarovanja ali če na njegovo zahtevo zavarovanja ni dopolnil. V skladu z argumentom *a contrario*⁴⁰ oziroma sklepanje po nasprotnem v drugih primerih upnik nima pravice zahtevati predčasne izpolnitve, saj ni zahteval nikakršnega zavarovanja.

Zaradi znatnega povišanja cen ključnih komponent, pogodba ne ustreza več pričakovanjem tožeče stranke. Pričakovanje tožeče stranke je bilo, da bo z izpolnitvijo pogodbe ustvarila dobiček, česar pa pri poslovanjem z izgubo ni mogoče doseči. Zaradi vsega navedenega bi bilo pogodbo nepravilno obdržati v veljavi tako kot se glasi. Od stranke ni mogoče pričakovati poslovanja z izgubo samo zato, da izpolni pogodbo.

V skladu z zakonsko določbo se lahko upoštevajo spremenjene okoliščine samo, če so nastale po sklenitvi pogodbe in pred rokom zapadlosti. Konkretne okoliščine, ki otežujejo izpolnitev so nastale 5. 5. 2025, ko tožeča stranka še ni bila dolžna izpolniti svoje obveznosti. Rok za dobavo prve pošiljke je bil dogovorjen 1. 5. 2024, vendar je tožeča stranka svojo obveznost izpolnila 1. 7. 2024. S to izpolnitvijo se je tožena stranka strinjala, ni ugovarja zamude in je ni problematizirala. Rok dne 1. 5. 2024, ki je bil določen v prodajni pogodbi, ne velja za bistveno sestavino, zato pogodba ob nastopu zamude tožeče stranke ni bila razvezana po samem zakonu, kot je to določeno v prvem odstavku 104. člena OZ.⁴¹ Višje sodišče v Ljubljani razlaga, da rok ni bistvena sestavina, če v pogodbi ni bila posebej izražena volja, da je kasnejša izpolnitev brez pomena. Narava pravnega posla ni bila takšna, da v primeru neizpolnitve v dogovorjenem roku, izpolnitev za toženo stranko ne bi imela več pomena, ravno nasprotno, saj je tožena stranka jasno izrazila, da ji je izpolnitev še vedno v interesu, saj je AA 2.0 sisteme potrebovala do julija 2024 za predstavitev tujemu kupcu, zato je raje sprejela nekoliko poznejšo dobavo.⁴² Ob natančnem branju pogodbenega določila, ki se glasi »naslednje pošiljke pa v »presledkih po šest mesecih **od prve dobave**«⁴³ je jasno in razumljivo, da se od tožeče stranke ne zahteva dobava od roka izpolnitve, ki je bil določen dne 1. 5. 2025, ampak od roka prve dejanske dobave, ki je bila izvedena dne 1. 7. 2025. V elektronskem sporočilu, ki ga je tožena stranka dne 11. 5. 2025 poslala tožeči stranki, je zahtevala

³⁸ Glej stran 5 primera za reševanje.

³⁹ Prav tam, str. 2.

⁴⁰ Argument *a contrario* pomeni, da določena pravna posledica velja samo za tisti konkretni dejanski stan, ki izpolnjuje izrecno navedene predpostavke zakonskega abstraktnega dejanskega stanu. Če te izrecno navedene predpostavke niso podane, sklepamo, da za takšen primer pravna posledica ne velja. (Pavčnik, 2020, str. 414).

⁴¹ 104. člen OZ: »Če je izpolnitev obveznosti v določenem roku bistvena sestavina pogodbe, dolжник pa je v tem roku ne izpolni, je pogodba razvezana po samem zakonu.«

⁴² ECLI:SI:VSLJ:2018:I.CPG.124.2018.

⁴³ Glej stran 2 primera za reševanje.

takojšnjo izpolnitev. Zahteva za izpolnitev je *venire contra factum proprium* – v nasprotju z dosedanjim ravnanjem. Namreč, s tem, ko je tožena stranka sprejela dve zapoznili izpolnitvi, je vzpostavila pričakovano ravnanje in njena zahteva ni v skladu z dosedanjimi ravnanji, kar je v nasprotju z načelo vestnosti in poštenja. Izpolnjena je tudi predpostavka, predvidena v tretjem odstavku 112. člena OZ, da se lahko stranka sklicuje na spremenjene okoliščine samo, če so te nastale pred iztekom roka določenega za izpolnitev.

Skladno z drugim odstavkom 112. člena OZ, morajo biti spremenjene okoliščine takšne, da jih ob sklenitvi pogodbe ni bilo mogoče upoštevati, se jim izogniti ali odkloniti njihovih posledic. Septembra in oktobra 2023, nekaj mesecev pred sklenitvijo pogodbe, je priznani tajvanski ekonomist dr. Wei-Ling v reviji *The New Taiwan Economist* navedel, da v primeru zmage republikanskega kandidata na prihajajočih predsedniških volitvah v ZDA, lahko pričakujemo zvišanje izvoznih carin v Tajvanu za izvoz tehnoloških komponent. Pri tem je potrebno izpostaviti, da je zmaga na predsedniških volitvah bodoče negotovo dejstvo. Tudi, če bi zastopali stališče, da bi se na možnost zmage republikanskega kandidata morali pripraviti, pa je za tožečo stranko še dodatno razbremenilno dejstvo, da je bilo v omenjenem članku napovedano zvišanje izvoznih carin za države vzhodne Evrope, med katere Hrvaška ne spada. Carine so bile še dodatno nepričakovane, saj je dne 4. 1. 2024 predsednik Tajvana na novinarski konferenci predstavil predlog uvedbe 20% izvoznih carin za skupaj 13 kategorij izdelkov, med katerimi pa ni bilo elektronskih in računalniških komponent, ki jih tožeča stranka nabavlja v Tajvanu. Tožeča stranka je te okoliščine preučila pred sklenitvijo pogodbe in zaključila, da ključne komponente, ki jih potrebuje za izdelavo APS sistemov, ne bodo predmet carinjena. V času, ko se je tožeča stranka pripravljala na tretjo izpolnitev svoje obveznosti, je Tajvan dne 5. 5. 2025 uvedel nov seznam izvoznih carin, pri čemer je carine neizmerno povečal glede na prvotne napovedi, prav tako pa je dodal nove, prej neomenjene, tarifirane kategorije. Nove tarifirane kategorije so nepričakovano in nenapovedano vključevale tudi »elektronske in računalniške komponente,«⁴⁴ ki jih tožeča stranka nujno potrebuje za izdelavo APS sistemov. Ta sprememba kategorij je bila tako nepričakovana, da z njo ob sklenitvi pogodbe ni bilo mogoče računati. Hkrati pa se je višina carin dvignila nad prag tega, kar je mogoče pričakovati; za 30% glede na prvotne napovedi. Višje sodišče v Ljubljani je pojasnilo, da je na zvišanje cen treba računati in se na normalne oziroma predvidljive spremembe cen v okviru spremenjenih okoliščin, ni mogoče uspešno sklicevati. Drugače pa je, če gre za takšno intenziteto sprememb oziroma takšen dvig cen, da stranko prizadene v takšni meri, ki ima naravo očitnega nesorazmerja; neekvivalentnosti vzajemnih pogodbenih dajatev.⁴⁵ Kot to določa drugi odstavek 112. člena OZ, je pogoj za sklicevanje na spremenjene okoliščine tudi, da se okoliščinam ni bilo mogoče izogniti ali odkloniti njihovih posledic. Carine so avtonomna odločitev države, saj ima pravico le-te uvesti in se temu ni mogoče izogniti, niti ni mogoče odkloniti njihovih posledic oziroma samega plačila.

OZ v 113. členu prav tako določa dolžnost obvestitve nasprotne stranke, o nameri, da bo stranka pred sodiščem zahtevala razvezo pogodbe zaradi spremenjenih okoliščin. Čeprav je dolžnost obvestitve posebej poudarjena, njena izpolnitev ne šteje za procesno predpostavko, za sodno uveljavljanje razveze pogodbe.⁴⁶ Tožeča stranka je ravnala v skladu z načelom vestnosti in poštenja, ko je toženo stranko v elektronskem sporočilu obvestila o spremenjenih okoliščinah in predlaga spremembo pogodbenih pogojev. S tem je spoštovala tudi pogodbeno klavzulo o reševanju s sporov, s katero sta se stranki zavezali, da bosta spore poskušali rešiti naprej s pogajanjem.⁴⁷ Tožena stranka na poskus pogajanja ni odgovorila. Glede na navedena dejstva in okoliščine konkretnega primera, so izpolnjene vse predpostavke, potrebne za sklicevanje na spremenjene okoliščine.

III.2 O TEMELJU NEMOŽNOSTI IZPOLNITVE OBVEZNOSTI TOŽEČE STRANKE

Nezakriviljena nemožnost izpolnitve pomeni, da obveznosti iz pogodbe ni več mogoče izpolniti zaradi okoliščin, za katere ne odgovarja niti ena niti druga stranka. Nezakriviljeno nemožnost tako ločimo na začetno in naknadno. Začetna nemožnost obstaja že preden je bila pogodba sklenjena oziroma ob

⁴⁴ Prav tam, str. 4.

⁴⁵ ECLI:SI:VSLJ:2010:II.CP.3916.2009.

⁴⁶ ECLI:SI:VSLJ:2012:I.CPG.599.2011.

⁴⁷ Glej stran 2 primera za reševanje.

sklenitvi, za razliko od naknadne nemožnosti, ki nastopi v fazi med sklenitvijo in izpolnitvijo.⁴⁸ Temeljna posledica takšne nemožnosti je prenehanje obveznosti *ipso iure*.⁴⁹ Za priznanje naknadne nezakrivljene nemožnosti morajo biti izpolnjene določene predpostavke. Prva predpostavka je objektivnost nemožnosti izpolnitve. V skladu s tem je nemožnost objektivna, če gre za dejansko nemožnost (če je predmet uničen) ali če gre za pravno nemožnost (če dejanja, ki ga dolguje dolжник upniku, ni več mogoče izvršiti).⁵⁰ Druga predpostavka je, da je nemožnost nastopila po sklenitvi pogodbe; v času med sklenitvijo in izpolnitvijo. V konkretnem primeru je bila prodajna pogodba med toženo in tožečo stranko sklenjena 28. 1. 2024. Rok za izpolnitev pa je bil, kot že ugotovljeno v razdelku III.1 b tožbe, dne 1. 7. 2025. Sklep Vlade Republike Hrvaške z dne 1. 6. 2025, ki je povzročil naknadno nezakrivljeno nemožnost izpolnitve, je bil torej sprejet v času med sklenitvijo in izpolnitvijo.

Obligacijski zakonik ureja nezakrivljeno nemožnost izpolnitve v 329. členu, kjer so urejana splošna pravila glede nemožnosti izpolnitve in 116. členu, kjer so urejena posebna pravila, ki veljajo za dvostranske pogodbe.⁵¹ Na podlagi 329. člena OZ obveznost preneha, če postane njena izpolnitev nemogoča zaradi okoliščin, za katere tožeča stranka ne odgovarja t. i. nezakrivljena nemožnost. Nezakrivljenost se mora presojati po kriterij, ki so določeni v 240. členu OZ. V skladu s to določbo, se šteje nemožnost za nezakrivljeno, če okoliščin, nastalih po sklenitvi pogodbe, dolжник ni mogel preprečiti, ne odpraviti in se jim tudi ne izogniti. Hkrati pa se v danem primeru uporabi določba prvega odstavka 116. člena, saj je postala izpolnitev obveznosti ene stranke dvostranske pogodbe nemogoča zaradi dogodka, za katerega ni odgovorna niti prva niti druga stranka. V odločbi Višjega sodišča v Ljubljani je sodišče podalo obrazložitev, v kolikor je izpolnitveno ravnanje z zakonodajo naknadno prepovedano, lahko takšna sprememba povzroči nezakrivljeno nemožnost izpolnitve in s tem prenehanje obveznosti.⁵²

V zadevnem primeru je Republika Hrvaška sprejela vladni sklep, s katerim je hrvaškim podjetje prepovedala »sklepanje orožarskih poslov z državami Bližnjega vzhoda« in prepovedala »izpolnjevanje že sklenjenih poslov, če bi ti pomenili izvoz orožja v te države.« Iz javno dostopnih podatkov je razvidno, da tožena stranka približno 25% tržne vrednosti celotne proizvodnje izvažata na Bližnji vzhod. Za tožečo stranko bi izpolnjevanje pogodbene obveznosti pomenilo izvoz orožja na Bližnji vzhod. Tožeča stranka bi s tem ravnala v nasprotju z omenjenim vladnim sklepom, kar je nedopustno z vidika javnega reda. Po 2. členu Zakona o obveznim odnosima⁵³, ki veže tožečo stranko kot pravno osebo iz Republike Hrvaške, ne sme kot stranka v obligacijskih razmerij ravnati v nasprotju z ustavo, s prisilnimi predpisi ali z moralnimi načeli.

Tista stranka, ki zatrjuje nemožnost izpolnitve, nosi trditveno in dokazno breme, da obveznosti iz pogodbe ne more izpolniti in da za nemožnost izpolnitve ne odgovarja. Za dokazovanje drugi odstavek 329. člena OZ izrecno določa, da mora tožeča stranka dokazati okoliščine, ki izključujejo njeno odgovornost. Vladna prepoved ima naravo prisilnega predpisa, zato se upoštevanju le-te ni mogoče izogniti, je odpraviti ali preprečiti njenega učinka, kar predstavlja objektivno nezakrivljeno nemožnost izpolnitve obveznosti v konkretnem primeru. Glede na navedeno je po mnenju tožeče stranke njena obveznost izpolnitve prenehala in tožena stranka nima pravice zahtevati izpolnitve pogodbe.

Dokazi:

- Kot doslej.

⁴⁸ Drnovšek, 2025, str. 596.

⁴⁹ Po samem zakonu.

⁵⁰ Juhart, 2003, str. 434.

⁵¹ Drnovšek, 2025, str. 596.

⁵² ECLI:SI:VSLJ:2016:I.CP.5.2016.

⁵³ Zakon o obveznim odnosima, pročiščeni tekst vrijedi od 30.12.2023., Narodne novine 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 155/2023.

Vsled vsemu navedenemu tožeča stranka naslovnemu sodišču predlaga, da izvede vse predlagane dokaze ter po izvedenem postopku

r a z s o d i:

1. Prodajna pogodba med CyberFare d.o.o., Plešičeva ulica 9, 10000 Zagreb, matična številka: 1721252405, davčna številka: 19120910 in Svarog Artillery Systems d.o.o., Pitamicev nasip 2, 3000 Celje, matična številka: 6382048372, davčna številka: 68093456, sklenjena dne 28. 1. 2024, se razveže z dnem 5. 5. 2025.
2. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti vse stroške tega pravnega postopka v roku 15 dni od izdaje sodbe, skupaj zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki začnejo teči prvi dan po poteku paricijskega roka za prostovoljno izpolnitev.

o z i r o m a p o d r e j e n o:

1. Ugotovi se, da Svarog Artillery Systems d.o.o. nima pravice zahtevati izpolnitve obveznosti iz prodajne pogodbe, sklenjene dne 28. 1. 2024 med CyberFare d.o.o., Plešičeva ulica 9, 10000 Zagreb, matična številka: 1721252405, davčna številka: 19120910 in Svarog Artillery Systems d.o.o., Pitamicev nasip 2, 3000 Celje, matična številka: 6382048372, davčna številka: 68093456.
2. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti vse stroške tega pravnega postopka v roku 15 dni od izdaje sodbe, skupaj zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki začnejo teči prvi dan po poteku paricijskega roka za prostovoljno izpolnitev.

Maribor, 12. 11. 2025

CyberFare d.o.o. po pooblaščenju

J. Kupina 6

Stroškovnik:

- Posvet s stranko (tar. št. 43/1).....200 točk;
- Pregled listin (tar. št. 43/2).....200 točk;
- Tožba (tar. št. 19/1).....9000 točk;
- 2% materialni stroški;
- 22% DDV;
- Sodna taksa po odmeri sodišča.

POOBLASTILO

Podpisani: CyberFare d.o.o., Ilešičeva ulica 9, 10000 Zagreb, Hrvaška;

Pooblaščaj:

Odvetniško družbo Skupina 6 d.o.o., Mladinska ulica 9, 2000 Maribor, Slovenija

da nam daje pravno pomoč po predpisih o odvetništvu, zlasti da nas zastopa v postopkih pred sodišči in drugimi državnimi organi, da nas zastopa v zadevah pred pravnimi osebami, ustanovami, zavodi, civilnimi pravnimi in fizičnimi osebami, da v našem imenu sklepa poravnave in pogodbe, da nas pravno veljavno zavezuje in potrjuje zadostitev naših zahtevkov, ter da vloži vsa redna in izredna pravna sredstva.

Pooblastilo obsega tudi sprejem odločb, vabil, vlog nasprotnih strank in drugih pisanj, potem ko je dano pooblastilo in v zvezi z zadevo, v kateri je pooblastilo dano. Pooblastilo obsega tudi sprejemanje denarja in drugih vrednosti za stranko in izrecno pooblastilo za zastopanje na poravnalnem naroku in sklenitev sodne poravnave. Pooblastilo ne obsega preverjanja podatkov o stečajnem postopku, postopku prisilne poravnave ali likvidacijskem postopku, razen če to ni v pooblastilu posebej navedeno. Pooblastilo ne velja za prejem opominov za plačilo sodnih in upravnih taks.

Potrjujemo, da nas je odvetniška družba seznanila, da ji moramo pojasniti vsa dejstva in okoliščine v zvezi z zadevo in ji predložiti vse dokaze ob podpisu pooblastila, da smo seznanjeni s približno oceno stroškov zastopanja in da smo opozorjeni na posledice, ki nastanejo v primeru, če navedbe in dokazi niso navedeni in predloženi v rokih, ki jih določajo predpisi ali na poziv odvetniške družbe.

Če odvetniški družbi ne navedemo vseh dejstev in predložimo dokazov, s katerimi razpolagamo v rokih, navedenih v prejšnjem odstavku, odvetniška družba ni dolžna prevzeti zastopanja oziroma lahko pooblastilo odpove, niti ni odgovorna za škodo, ki nastane zaradi naše neaktivnosti.

Zavezujemo se, da bomo poravnali, na poziv in brez zamude, vse odvetniške storitve po odvetniški tarifi, v kolikor pa je sklenjen poseben pisni dogovor o višini nagrade za opravljanje pravnih storitev pa nagrado po tem dogovoru, ter stroške in izdatke za izvršena opravila.

Zavezujemo se, da bomo odvetniški družbi v primeru spremembe kontaktnih podatkov, nemudoma, najkasneje pa v roku 48 ur po spremembi podatkov sporočili nove podatke, kjer bomo dosegljivi, sicer je odvetniška družba prosta vsakršne odgovornosti za škodo nastalo zaradi ne posredovanja točnih podatkov.

Soglašamo, da nam odvetniška družba vsa pisanja posreduje z ne priporočeno pošto in izjavljamo, da nas je odvetniška družba seznanila, da je izid postopka nepredvidljiv in se je zavezala le za zastopanje z vso profesionalnostjo in ne za uspeh.

Za spore, ki utegnejo nastati iz tega pooblastilnega razmerja, se pooblastitelj in pooblaščenec dogovorita za pristojnost sodišča po sedežu Odvetniške družbe Skupina 6 in uporabo prava Republike Slovenije.

Maribor, 20. 6. 2025

Sprejemam pooblastilo in zastopstvo:

Odvetniška družba Skupina 6, d.o.o.

Mladinska ulica 9, 2000 Maribor

(lastnoročni podpis in žig)

Skupina 6 12

Pooblastitelj:

CF